

ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน
Teaching kit to develop poetry reading aloud by using contemporary Thai
music rhythms for mathayomsuksa 2 students in Namuenpitthayakhom
School, Namuen District, Nan Province

Received: January 20, 2021 Revised: April 17, 2021 Accepted: April 23, 2021

รับเข้า : 20 ม.ค. 64 แก้ไข : 17 เม.ย. 64 ตอบรับ : 23 เม.ย. 64

ยอดเพชร สุรินทร์ปา^{1*}, วัทธัญญ์ ขลิบเงิน² และพิชญา สกุลวิทย์³

Yodphet Surinpa^{1*}, Wathanyu Khlib-ngoen² and Phitchaya Sakulwit³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนให้ได้ตามเกณฑ์ 85/85 เพื่อประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) ชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ 3) แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัยที่ผู้วิจัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/87.14
2. ทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก
3. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

*นักศึกษาด้านภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

¹Student of Thai Language, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

²อาจารย์ ดร. ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

²Dr., Lecturer of Faculty of Education in Thai Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

³อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

³ Lecturer of Faculty of Education in Thai Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

*Corresponding author E-mail: yodphet.thai01@gmail.com

คำสำคัญ: ชุดการสอน, การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ, ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย

Abstract

This research were aimed to 1) to develop and find the efficiency of teaching kit to improve poetry reading aloud by using contemporary Thai music rhythms 2) to assess the poetry reading skill and 3) to study the students' satisfaction of learning management of the teaching kit for developing poetry reading skill by using contemporary Thai music rhythms. The samples were 28 of mathayomsuksa 2, who enrolled in 2019 academic year students which were selected by Cluster sampling. This research is a field experiment. The research instruments were consisted of 1) Learning management plan to improve poetry reading aloud by using contemporary Thai music rhythms. 2) Book of poetry reading practice using contemporary Thai music rhythms. 3) Assessment form for reading aloud poetry skills using modern Thai music. 4) evaluation form for satisfaction of mathayomsuksa 2 students. 5) Pre - test and Post – test for Teaching kit to improve poetry reading aloud by using contemporary Thai music rhythms. The statistics were used for data analysis are Mean ($\bar{x}$) and Standard Deviation (S.D.).

The result revealed that

1. The efficiency of teaching kit for poetry reading aloud by using contemporary Thai music rhythms was 87.50/87.14.
2. The overall poetry reading skill was at high level
3. The satisfaction of learning management of the teaching kit for developing poetry reading skill by using contemporary Thai music rhythms was at high level.

Keywords: Teaching kit, Poetry reading Skills, contemporary Thai music rhythms

บทนำ

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้อธิบายถึงความสำคัญและเหตุผลที่ต้องเรียนวิชาภาษาไทยว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ร้อยแก้วและร้อยกรองเป็นลักษณะการแต่งหนังสือของไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์และทรงค่ายิ่ง ซึ่งมีวิวัฒนาการมานานหลายชั่วอายุคน เป็นภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมด้าน คำประพันธ์ของคนไทยที่มีคุณค่ามาก มีการสั่งสอนและสืบทอดต่อกันมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ นักประพันธ์หรือกวีได้เรียบเรียงคำขึ้นเป็นบทร้อยแก้วหรือนำถ้อยคำมาเรียงร้อยตามแบบบังคับทางฉันทลักษณ์เป็นบทร้อยกรอง เกิดเป็นวรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง โดยเฉพาะร้อยกรองซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์ที่กวีแต่งขึ้นเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือสร้างจินตนาการให้ปรากฏโดยใช้ระเบียบของภาษา มีรูปแบบ มีข้อบังคับกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยเฉพาะ เช่น การกำหนดจำนวนคำ กำหนดจำนวนวรรค กำหนดการส่งรับสัมผัสตามตำแหน่ง กำหนดตำแหน่งคำที่มีเสียงหรือรูปวรรณยุกต์ คำที่มีเสียงหนัก เบา ที่เรียกว่า ครุ ลหุ เป็นต้น การอ่านทำนองเสนาะนั้นนั้นถือว่า เป็นศาสตร์แห่งการเรียนการสอนในสาระภาษาไทยที่สำคัญแขนงหนึ่ง หลายท่านคิดว่าเป็นเรื่องที่ยากเกินความสามารถหรือเป็นเรื่องที่ทำได้เฉพาะผู้ที่มีพรสวรรค์เท่านั้น เพราะการอ่านทำนองเสนาะต้องอ่านเป็นทำนองตามประเภทของคำประพันธ์นั้นซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ยกตัวอย่างเช่น กลอนสุภาพ กาพย์ ฉันท์ และโคลงสี่สุภาพ โคลงสี่สุภาพนั้น ก็มีหลากหลายบทบาทจากผลงานของกวีนิพนธ์หลายๆ ท่าน และทำนองการอ่านโคลงสี่สุภาพนั้น ก็มีทำนองเดียวจะมีแตกต่างก็เพียงลีลาและอารมณ์ของน้ำเสียงที่ขึ้นอยู่กับเนื้อหา แม้กระนั้นคนส่วนใหญ่โดยเฉพาะผู้เรียนหรืออาจารย์ไปถึงผู้สอนเองก็ยังไม่สามารถอ่านให้ถูกต้องและไพเราะได้ด้วยเหตุนี้จึงควรต้องมีการฝึกการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ (วิไล กาวิชัย, 2557) การอ่านทำนองเสนาะจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อนักเรียน นั่นคือ เมื่อได้อ่านทำนองเสนาะด้วยตนเอง นักเรียนย่อมจะเห็นความงดงามของคำประพันธ์ สามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้แต่งที่ถ่ายทอดผ่านถ้อยคำ รวมทั้งเข้าใจได้ว่าบทประพันธ์ของไทยเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านเสียงวรรณยุกต์ สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้นักเรียนรัก ชื่นชม สนใจวรรณคดีและบทประพันธ์ต่างๆ จนบางคนอาจจะสนใจแต่งร้อยกรองด้วยตนเองก็ได้ นอกจากนี้ นักเรียนย่อมจะพัฒนาบุคลิกภาพของตนด้วยการออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน มีความกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีงาม มีความเชื่อมั่นในตนเอง (บรรพต ศิริชัย, 2557)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม (2561) ในปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงทำนองเสนาะได้อย่างถูกต้องตามประเภทของคำประพันธ์ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจว่า คำประพันธ์แต่ละประเภทยังมีลักษณะ รูปแบบ หรือวิธีการออกเสียง อันมีเอกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกัน นักเรียนมักจะเข้าใจว่าการอ่านออกเสียงนั้นต้องมีเสียงที่ไพเราะเพียงอย่างเดียว จึงจะสามารถอ่านออกเสียงทำนองเสนาะได้อย่างถูกต้อง การเว้นวรรคตอน ความมั่นใจในการใช้ภาษา และการใส่อารมณ์ตามบทประพันธ์ เป็นอีกปัญหาที่พบทำให้การอ่านทำนองเสนาะติดขัด ไม่สละสลวย ซึ่งเกิดจากนักเรียนมีความกังวลในการออกเสียง มีความเขินอาย ประหม่า ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย เกิดเจตคติติดลบ และขาดแรงจูงใจในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการอ่านทำนองเสนาะต่ำ

ชุดการสอน เป็นเครื่องมือช่วยผู้สอนให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ สามารถเร้าความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม สร้างความพร้อมและมั่นใจแก่ผู้เรียน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบมาใช้ได้ทันที ทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีสภาพหรือความขัดแย้งทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด ช่วยให้ผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนผู้สอน แม้ผู้สอนจะพูดหรือสอนไม่เก่ง ผู้เรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดการสอนที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว กรณีที่ครูประจำวิชาไม่สามารถเข้าสอนได้ตามปกติ ครูคนอื่นก็สามารถสอนแทนโดยใช้ชุดการสอนได้ เนื่องจากภายในชุดการสอนบรรจุเนื้อหาและแบบฝึกไว้เรียบร้อยแล้ว (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2551)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนประจำรายวิชาจึงต้องการที่จะพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ ด้วยการสร้างชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ขึ้นและคาดว่า นักเรียนที่ได้ศึกษาจากชุดการสอนดังกล่าวจะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนมีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้โรงเรียนต่างๆ ที่มีความสนใจนำไปปรับใช้ให้เข้ากับความต้องการของนักเรียนและมีการส่งเสริมพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะของนักเรียนในโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ให้ได้ตามเกณฑ์ 85/85
2. เพื่อประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 56 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม ปีการศึกษา 2562 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มในการจับสลาก 2 ห้องเรียน ให้เหลือ 1 ห้องเรียน เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง

2. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา ประกอบด้วยเรื่อง เนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน (การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2562 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2563

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน จำนวน 7 ชุด รวม 7 ชั่วโมง ชุดการสอนประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย จำนวน 7 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.84 – 1.00 และพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

2) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย จำนวน 20 ข้อ โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.83 – 1.00 และพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านการสอนภาษาไทย 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.24-0.80 ค่าอำนาจจำแนก รายข้อระหว่าง 0.27-0.75 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.86 – 1.00 และพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา หลังจากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร (E_1/E_2) ตามขั้นตอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) โดยดำเนินการทดลอง 3 ชั้น ดังต่อไปนี้

1) ชั้นทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน เลือกแบบเจาะจง คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 87.5/91.0 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น ก่อนนำไปใช้ในการทดลองแบบกลุ่มเล็ก

2) ชั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจง คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.6/89.3 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น ก่อนนำไปใช้ในการทดลองภาคสนาม

3) ชั้นทดลองภาคสนาม จำนวน 28 คน เลือกแบบเจาะจง คำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/87.14 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้นอีกครั้ง ก่อนที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4.2 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 5 ด้าน คือ 1) ความถูกต้องในการอ่าน 2) ความไพเราะของน้ำเสียง 3) การเว้นวรรคตอน 4) การใส่อารมณ์ตามบทประพันธ์ และ 5) ความมั่นใจในการใช้ภาษา โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.85 – 1.00 และพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านการสอนภาษาไทย 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา โดยนำไป Try out กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาน้อย อำเภอนาเยีย จังหวัดน่าน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะไว้ 4 ระดับ ดังนี้

4 คะแนน หมายถึง นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตามประเภทของคำประพันธ์ และมีความไพเราะอยู่ในระดับดีมาก

3 คะแนน หมายถึง นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตามประเภทของคำประพันธ์ และมีความไพเราะในระดับดี

- 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตามประเภทของคำ ประพันธ์ และมีความไพเราะในระดับพอใช้
- 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตามประเภทของคำ ประพันธ์ และมีความไพเราะในระดับควรปรับปรุง

4.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน จำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ โดยผู้วิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.85 – 1.00 และพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านการสอนภาษาไทย 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และนำไป Try out กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาอ้อย อำเภอนาอ้อย จังหวัดน่าน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจตามวิธีคิดของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับดังนี้

5.1 ชี้แจงจุดประสงค์ ในการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน

5.2 ทดสอบก่อนเรียน ด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที

5.3 จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ใช้เวลาสอนทั้งหมด 7 คาบ จำนวน 7 ชั่วโมง และทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัยโดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย

5.4 ทดสอบหลังเรียน ด้วยชุดการสอน การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาสอบ 30 นาที

5.5 ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลอง ดังนี้

6.1 คะแนนที่ได้จากการแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย นำมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Rubric scoring) สำหรับเกณฑ์การแปลผลช่วงคะแนนผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์ของสมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ (2554) ดังนี้

3.51 – 4.00	คะแนน หมายถึง	นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตาม ประเภทของคำประพันธ์ และมีความไพเราะอยู่ในระดับดีมาก
2.51 – 3.50	คะแนน หมายถึง	นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตาม ประเภทของคำประพันธ์ และมีความไพเราะอยู่ในระดับดี
1.51 – 2.50	คะแนน หมายถึง	นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตาม ประเภทของคำประพันธ์ และมีความไพเราะอยู่ในระดับพอใช้
1.00 – 1.50	คะแนน หมายถึง	นักเรียนอ่านทำนองเสนาะเป็นทำนองตาม ประเภทของคำประพันธ์ และมีความไพเราะอยู่ในระดับควรปรับปรุง

6.2 คะแนนที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย นำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับเกณฑ์การแปลผลช่วงคะแนนผู้วิจัยปรับใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน

ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E_1)	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2)	ประสิทธิภาพของชุดฯ (E_1/E_2)
87.50	87.14	87.50/87.14

จากตารางที่ 1 พบว่า ชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/87.14 แสดงว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 85/85

2. ผลการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 2 ทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน หลังการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย

ทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ความถูกต้องในการอ่าน	3.62	0.315	ดีมาก
2. ความไพเราะของน้ำเสียง	3.71	0.205	ดีมาก
3. การเว้นวรรคตอน	3.67	0.256	ดีมาก
4. การใส่อารมณ์ตามบทประพันธ์	3.42	0.612	ดี
5. ความมั่นใจในการใช้ภาษา	3.56	0.487	ดีมาก
คะแนนรวมเฉลี่ย	3.58	0.498	ดีมาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.498) โดยด้านความไพเราะของน้ำเสียง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.205) รองลงมาคือ

ด้านการเว้นวรรคตอน อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.256) และน้อยที่สุดคือด้านการใส่อารมณ์ตามบทประพันธ์ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.621)

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.49	0.602	มาก
2. ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน	4.63	0.539	มากที่สุด
3. ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	4.56	0.436	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.65	0.510	มากที่สุด
คะแนนรวมเฉลี่ย	4.58	0.521	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.521) ทั้งนี้เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.510) รองลงมาคือด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.539) น้อยที่สุดคือด้านการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.602)

การอภิปรายผล

1. ชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/87.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (85/85) เนื่องจากผู้วิจัยมีกระบวนการสร้างชุดการสอน อย่างมีระบบ โดยการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐาน ตัวชี้วัด ซึ่งมีขั้นตอนที่ละเอียดตั้งแต่การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน กำหนดหัวเรื่อง กำหนดหลักการ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดแบบประเมินผล คัดเลือกทำนองเพลงไทยร่วมสมัย ที่นักเรียนให้ความสนใจ และผลิตสื่อรวมทั้งการหา

ประสิทธิภาพของชุดการสอน ก่อนนำไปใช้ในห้องเรียน ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ สามารถตรวจสอบได้ ทำให้ทราบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีปัญหาและควรแก้ไขที่จุดใด นอกจากนี้การให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคการสร้างชุดการสอนและนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านน่านน้อย อำเภอน่านน้อย จังหวัดน่าน ทำให้ชุดการสอนมีความเหมาะสมกับนักเรียนมากยิ่งขึ้น เพราะการหาประสิทธิภาพชุดการสอนเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ประกอบกับภายในชุดสอน ผู้วิจัยประยุกต์การนำระบบ QR Code เข้ามาใช้ในแบบฝึกทักษะเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ประโยชน์จาก QR Code ในการศึกษาแบบฝึกทักษะ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนได้อีกด้วย โดยเพิ่มเติม QR Code ของเพลงร่วมสมัย และ QR Code ตัวอย่างการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยใช้ทำนองเพลงร่วมสมัย นำไปใช้ประกอบกับชุดการสอน อีกทั้งชุดการสอนเองก็ผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบมาใช้ได้ทันที ทำให้ การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ทำให้นักเรียนได้เรียนอยู่ตลอดเวลา ช่วยให้ผู้เรียนเป็น อิสระจากผู้สอน เนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนผู้สอน แม้ผู้สอนจะพูดหรือสอนไม่เก่ง นักเรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสุกิจ ลัดดาภิบาล (2554) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ชุดการ สอนขับร้องเพลงชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทยมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมินระหว่าง เรียนคือ 71.10 และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการประเมินผลการเรียนหลังเรียนคือ 74.40 ซึ่งสูงกว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะชุดการสอนมีการลำดับขั้นตอนทางด้านการเรียนรู้แบบเป็นระบบ มีการทำกิจกรรม อย่างสม่ำเสมอในทุกๆ แผนการสอน มีการลำดับความยากง่ายของกิจกรรม และระยะเวลาที่ใช้ในการทำ กิจกรรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องสอน และเหมาะสมกับสมาธิของเด็กนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมี ความเข้าใจในเรื่องของธงชาติเพลงชาติไทยและการขับร้องที่ถูกต้อง โดยกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมที่มี ความสัมพันธ์กัน มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และสอดคล้องกับปฐมพร นิยมพาสี และคณะ (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียน แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดการสอนภาษาจีนระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (E_1/E_2) คือ 81.87/82.5

2. ผลประเมินทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะโดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียง ทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน ใน ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดการสอนผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นอย่างมีระบบ เริ่มจากระดับง่าย คำ ประพันธ์ง่ายๆ ที่นักเรียนคุ้นชินก่อน ไปหาคำประพันธ์ที่มีความยากขึ้น อาศัยประสบการณ์และทักษะมากขึ้น ในการออกเสียง ประกอบกับคัดเลือกทำนองเพลงไทยร่วมสมัยที่นักเรียนให้ความสนใจ กำลังเป็นที่นิยม และมี ลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะได้ ผลิตสื่อหลากหลายน่าสนใจ ร่วมกับการ ใช้เกมการต่อเพลง การต่อกลอนที่ฝึกให้นักเรียนออกเสียง การกล้าแสดงออก การแสดงอารมณ์ สร้าง ความมั่นใจในการออกเสียง ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านออกเสียงทำนอง

เสนามากขึ้น สอดคล้องกับจริยา บัวพนัส (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง ไทยรวมกำลังตั้งมั่น โดยใช้เพลงไทยพื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสหพันธ์ อ่างทอง พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสหพันธ์อ่างทองในภาพรวมอยู่ในระดับดี

3. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดการสอนผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ชุดการสอนเอื้อให้นักเรียน ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนักเรียนสามารถ ผูกซ้ำย้ำทวนการออกเสียงตามลำดับที่ชุดการสอนกำหนด ทำให้ไม่เร่งรีบ และไม่กดดัน ประกอบกับชุดการสอนทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้มากขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นเกี่ยวกับคำประพันธ์ ไม่มองว่าคำประพันธ์เป็นของเก่า ล้าสมัย ยกต่อการนำมาใช้ โดยนักเรียนเห็นความสำคัญและความงดงามของคำประพันธ์ที่เป็นศิลปะวัฒนธรรมของคนไทยอีกประการที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ สืบทอดให้คงอยู่สืบไป นักเรียนเริ่มมองว่าคำประพันธ์เหล่านี้ก็คือเพลงประเภทหนึ่งที่มีการออกเสียง การวรรคคำ การใส่อารมณ์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะมีความน่าสนใจ สนุกสนาน อยากที่จะศึกษาเรียนรู้มากขึ้น โดยที่ไม่ต้องเน้นการท่องจำเพียงอย่างเดียว แต่มีการนำเพลงร่วมสมัยมาประกอบกับการใช้เกม ที่สร้างสีสันให้กับการจัดการเรียนรู้มากขึ้น ทำให้นักเรียนความรู้สึกร่วม กล้าแสดงออก กล้าออกเสียง และสนุกไปกับบทเพลง สอดคล้องกับจินตวิรัช คล้ายสังข์ (2560) ที่กล่าวว่าการใช้สื่อเป็นการช่วยให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานมากกว่าการเรียนรู้แบบบรรยายเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม สื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อผู้สอนได้นำไปใช้อย่างเหมาะสมและถูกวิธี ดังนั้น ก่อนที่จะนำสื่อแต่ละอย่างไปใช้ ผู้สอนจึงควรจะได้ศึกษาถึงลักษณะและคุณสมบัติของสื่อการสอน ข้อดีและข้อจำกัดอันเกี่ยวเนื่องกับตัวสื่อ และการใช้สื่อแต่ละอย่าง ตลอดจนการผลิตและใช้สื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1.1 ผู้สอนควรเลือกเพลงและคำประพันธ์ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะถ้าหากผู้สอนเลือกเพลงไม่เหมาะสม นักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย และไม่มีส่วนร่วมกับกิจกรรม

1.2 ผู้สอนควรจะเป็นผู้เริ่มนำนักเรียนร้องเพลงและอ่านทำนองเสนาะ หลีกเลียงการให้นักเรียนเริ่มต้นด้วยตนเอง เพราะจะทำให้เด็กขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออกได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนต้องคอยให้นักเรียนมีบทบาทในการเลือกเพลงหลังจากทำกิจกรรมไปได้สักระยะ โดยที่ผู้สอนเองต้องคอยให้คำแนะนำ และชี้แนะวิธีการที่ถูกต้องในการออกเสียง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการสอนการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยใช้สื่อประเภทอื่น ๆ เช่น ฉ่อย ลำตัด ลิเกหรือละครร้อง เป็นต้น

2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ รูปแบบอื่น ๆ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) รูปแบบการเรียนการสอนแบบพัฒนาความสามารถเฉพาะ (Talents Unlimited) เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการสอนเนื้อหาอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทยที่สามารถใช้เพลงไทยร่วมสมัยเป็นสื่อได้ เช่น ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้ทำนองเพลงไทยร่วมสมัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จริยา บัวพนัส. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง ไทยรวมกำลังตั้งมั่น โดยใช้เพลงไทย

พื้นบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสหพันธ์อ่างทอง. รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
โรงเรียนบ้านสหพันธ์อ่างทอง.

จินตวิทย์ คล้ายสังข์. (2560). การผลิตและใช้สื่ออย่างเป็นระบบ เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ:

ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). การสร้างชุดการสอน. เข้าถึงจาก <http://innosawake.blogspot.com/2008/07/1.html>.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย.

ปีที่ 5(1).

บรรพต ศิริชัย. (2557). การสอนอ่านทำนองเสนาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร. วารสาร

สถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 16(1).

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปฐมพร ฉิมพาลี, อุทิศ บำรุงชีพ และวิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2562). การพัฒนาชุดการสอนภาษาจีน

ระดับพื้นฐานโดยประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. ปีที่ 21(3).

โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม. (2561). รายงานผลการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.

น่าน: โรงเรียนนาหมื่นพิทยาคม.

- วิไล กาวิชัย. (2557). การใช้เทคนิคการขับร้องเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้องสอนศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ. (2554). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สุกิจ ลัดดาภิรม. (2554). ชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 3(2).